

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກທີຫົກສິບຫົກ

ເປີດເຜີຍບົດປະສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ: ເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາ, ຝົນລະດູທ້າຍ, ແລະການຊົງເອີ້ນໃຫ້ອອກຈາກບາບໂລນ

Jeff Pippenger
2024-01-30

ຂໍ້ຄວາມຕອນທຳອິດເຮົາໄດ້ພິຈາລະນາໃນບົດຄວາມກ່ອນໄດ້ກ່າວວ່າ, "ການເທລົງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ" ໃນພຣະນິມົດບົດທຳສິບແປດ "ຈະບໍ່ມາຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະມີຊີວິດຊາດທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງ, ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກໂດຍປະສົບການວ່າ ການເປັນຜູ້ຮ່ວມອອກແຮງງານກັບພຣະເຈົ້ານັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ." ແຕ່ພຣະສັນຍາຄືວ່າ ເມື່ອ "ພວກເຮົາມີການຖວາຍຕົນຢ່າງສົມບູນ ແລະດ້ວຍສຸດໃຈແກ່ການຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ, ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນັ້ນໂດຍການເທລົງແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໂດຍບໍ່ມີຂັດຂວາງ." ການລະບຸເຖິງ "ການເທລົງອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ຍ່ອມຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າມີການເທລົງອີກແບບໜຶ່ງທີ່ນ້ອຍກວ່າ (ຄືການວັດສ່ວນ).

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງຮິດແຫ່ງພຣະນິມົດບົດທຳສິບແປດໄດ້ລົງມາ, ແຕ່ "ຄຣິສຕະຈັກສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ສຸດ" ໃນເວລານັ້ນ, ແລະຈົນບັດນັກຍັງ "ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຮ່ວມອອກແຮງງານກັບພຣະເຈົ້າ." ລະຫວ່າງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001

ກັບຈຸດເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊັບອກຄວາມຈິງວ່າໃນທຳສຸດມີກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ໄດ້ບັນລຸເຖິງ "ການຖວາຍຕົນຢ່າງສົມບູນ ແລະດ້ວຍໃຈໝົດສົນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ," ຝົນປາຍລະດູໄດ້ຖືກ "ວັດແທກ," ການພິພາກສາຂອງຄົນມີຊີວິດເກີດຂຶ້ນ, ແລະການພິພາກສາເລີ່ມຕົ້ນທີ່ອົບອຸ່ນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃນພຣະນິມົດ ບົດທຳສິບແປດ ໄດ້ຊັບອກເຖິງສອງສຽງ ຊຶ່ງ Sister White ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບວ່າ ເປັນການເອີ້ນສອງຄັ້ງໄປຫາຄຣິສຕະຈັກທັງຫມົດ. ສຽງທີສອງ (ການເອີ້ນ) ແມ່ນການເອີ້ນໃຫ້ອອກຈາກບາບໂລນ ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້ປະກົດຂຶ້ນ. ສຽງທຳອິດໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ ເປັນການປະທານຢ່າງ "ມີຂັດຂວາງ," ເພາະກ່ອນອັນ ພຣະຄຣິດຈຳເປັນຕ້ອງຊາລະປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ໃນທຳສຸດພຣະອົງຈະເທພຣະວິນຍານບໍລິສຸດລົງເທິງພວກເຮົາ "ໂດຍບໍ່ມີຂັດຂວາງ," ເມື່ອພຣະອົງຊົງຍົກພວກເຮົາຂຶ້ນເປັນທຸກໝາຍໃນໂມງແຫ່ງແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່. ກຸ່ມນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຊາລະໃຫ້ບໍລິສຸດກ່ອນທີ່ສຽງທີສອງໃນພຣະນິມົດ ບົດທຳສິບແປດ ຈະດັງຂຶ້ນ, ເພາະພວກເຮົາຖືກຈັບປະກາດຂ້າວສານນັ້ນ.

ໃນຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນລະດູບ່ອນໄມບັງຂອງປີ 1844, ພວກໂປຣແຕສຕັງໄດ້ກ້າຍເປັນໂປຣແຕສຕັງຜູ້ຫຼົ້ມຫຼົງ, ແລະຜູ້ຊີ້ວັດໃນເວລານັ້ນພົບວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງການລໍຖ້າ ໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະວິຫານຂອງຜູ້ທີ່ແຕ່ກ່ອນບໍ່ແມ່ນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງຮິດແຫ່ງ Revelation 18 ໄດ້ລົງມາ, ແລະຂັ້ນຕອນທຳອິດໃນການຊາລະໃຫ້ສະອາດ ແລະການຍົກຕັ້ງຂຶ້ນຂອງພຣະວິຫານໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະມັນໄດ້ເລີ່ມດ້ວຍການທົດສອບອັດຕະໂນຕິສລາວດິເຊຍ. ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020, ຂັ້ນຕອນທີສອງຂອງກະບວນການທົດສອບໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ. ໃນການຮັບບັບຕິສະມາຂອງພຣະຄຣິດ, ກະບວນການແຍກອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ເພາະໃນເວລານັ້ນພຣະຄຣິດໄດ້ຄັດເລືອກສາວົກກຸ່ມທຳອິດ,

ຊຶ່ງເປັນຮາກຖານຂອງພຣະວິຫານຄຣິດສະຕຽນທຶພຣະອົງກຳລັງສ້າງຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ.

ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງພາລະກິດສາມປີເຄື່ອງຂອງພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງໄດ້ຊຳລະພຣະວິຫານ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງລະບຸວ່າເປັນ “ພຣະນິເວດຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ,” ແລະໃນຕອນສິ້ນສຸດແຫ່ງພາລະກິດຂອງພຣະອົງ, ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊຳລະພຣະວິຫານເປັນຄັ້ງທີສອງແລະເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ຄຳປະກາດຂອງພຣະອົງຄື “ພຣະນິເວດຂອງພວກເຈົ້າຖືກປະໄວໃຫ້ພວກເຈົ້າຢ່າງຮ່າງເບົາ.” ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າກ່ອນໜ້ານັ້ນໄດ້ຖືກຂ້າມຜ່ານໄປ ແລະ ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່ຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນເປັນ “ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ”. ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ໂຄງສ້າງອົງກອນຂອງຄຣິສຕະຈັກ Seventh-day Adventist ຈະກາຍເປັນຮ່າງເບົາ.

ຜູ້ພະຍາກອນກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸດອີກອົງໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະແຜ່ນດິນໂລກກະສະຫວ່າງໄສວຍສະຫງ່າລາສີຂອງທ່ານ. ແລະທ່ານໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງອັນແຮງກ້າວວ່າ, ບາບີລອນໃຫຍ່ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງຜີມານ” (ພຣະນິມິດ 18:1, 2). ນິເວດຂ່າວສານດຽວກັນທີ່ໄດ້ຖືກປະກາດໂດຍທຸດອົງທຶສອງ. ບາບີລອນໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, “ເພາະວ່ານາງໄດ້ຮັດໃຫ້ທຸກປະຊາຊາດດົມເຫຼືອຂະໜາດແຫ່ງຄວາມໂມໂຫຮ້າຍແຫ່ງການຫລົ້ນຊື່ຂອງນາງ” (ພຣະນິມິດ 14:8). ເຫຼືອຂະໜາດນັ້ນແມ່ນຫຍັງ?—ຄຳສອນເທັດຂອງນາງ. ນາງໄດ້ມອບວັນຊະບາໂຕທີ່ເປັນເທັດໃຫ້ແກ່ໂລກແທນວັນຊະບາໂຕຕາມພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່, ແລະໄດ້ກ່າວຊຳຄຳຕົວະທີ່ຊາຕານໄດ້ກ່າວແກ່ນາງເອວາເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນສ່ວນເອເດນ—ຄວາມເປັນອະມະຕະຕາມທຳມະຊາດຂອງວິນຍານ. ຄວາມຜິດພາດອີກຫຼາຍປະການທີ່ມີລັກສະນະດຽວກັນ ນາງໄດ້ຜິດແຜ່ອອກໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ, “ສອນພຣະບັນຍັດຂອງມະນຸດເປັນຄຳສອນ” (ມັດທາຍ 15:9).

“ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເລີ່ມຕົ້ນພຣະຣາຊກິດສາທາລະນະຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ຊຳລະພຣະວິຫານໃຫ້ພັນຈາກການລົບຫຼັ່ນເປັນການໝົນປະໝາດສົງສັກສິດ. ໃນບັນດາພຣະກິດສຸດທ້າຍຂອງພຣະຣາຊກິດຂອງພຣະອົງ ກໍຄືການຊຳລະພຣະວິຫານເປັນຄັ້ງທີສອງ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນພຣະກິດສຸດທ້າຍເພື່ອການເຕືອນໂລກນັ້ນ ຈົ່ງມີການເອີ້ນສອງປະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນສົ່ງໄປຫາບັນດາຄຣິດຈັກ. ຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶສອງແມ່ນ, ‘ບາບີລອນລົ້ມແລ້ວ, ລົ້ມແລ້ວ, ຄືນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ, ເພາະນາງໄດ້ໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງດົມເຫຼືອແຫ່ງຄວາມໂລດອັນເນື່ອງຈາກການຫລົ້ນຊື່ຂອງນາງ’ (Revelation 14:8). ແລະໃນສຽງຮ້ອງອັນດັງກ່ອນຂອງຂ່າວສານທຸດສະຫວັນອົງທຶສາມ ກໍໄດ້ຍິນສຽງໜຶ່ງຈາກສະຫວັນກ່າວວ່າ, ‘ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ, ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ, ແລະເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ. ເພາະບາບຂອງນາງໄດ້ກ້ອງສຽງເຖິງສະຫວັນແລ້ວ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຈັດຄວາມອະທຳຂອງນາງໄວ້’ (Revelation 18:4, 5).” Review and Herald, December 6, 1892.

ການຊຳລະພຣະວິຫານຄັ້ງທຳອິດສອດຄ່ອງກັບສຽງທຳອິດໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບແປດ, ແລະ ສຽງທີສອງແມ່ນສຽງຮ້ອງອັນດັງທີ່ເອີ້ນຝຸງແກະອີນຂອງພຣະເຈົ້າອອກຈາກບາບີລອນ. ຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງເຖິງຂໍ້ທີສາມໄດ້ສຳເລັດເປັນຈົ່ງເມື່ອອາຄານອັນໃຫຍ່ໂຕຂອງນະຄອນນິວຢອກຖືກໂຄ່ນລົງ. ເຫດການນັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ແລະ ການຊຳລະພຣະວິຫານຄັ້ງທຳອິດ, ຫຼື ການເອີ້ນຄັ້ງທຳອິດໃນສອງຄັ້ງຕໍ່ບັນດາຄຣິສຕະຈັກ, ໄດ້ຖືກປະກາດຂຶ້ນ. ການເອີ້ນຄັ້ງທຳອິດເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາທຶພຣະຄຣິດຮັບບັບຕີສະມາ, ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສະເດັດລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ການທົດສອບສຳລັບອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ. ໃນວັນທີ 11 ສົງຫາ 1840, ການຊຳລະພຣະວິຫານຄັ້ງທຳອິດ, ຫຼືການເອີ້ນຄັ້ງທຳອິດໃນສອງຄັ້ງຕໍ່ບັນດາຄຣິສຕະຈັກ,

ໄດ້ຖືກປະກາດແກ່ຂະບວນການມົນລະສິດ.

ໃນເວລານັ້ນ, ຝົນຊ້ຳຍາມຫຼັງ ແລະ ການປະທັບຕາຂອງຜູ້ໜັງແສນສີໝືນສີຟ້າໄດ້ລົມຕົນຂຶ້ນ, ຄຽງຄູ່ກັນກັບສາກສຸດທ້າຍຂອງການພິພາກສາສືບສວນ. ໃນສາກສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານັ້ນ ພະລາຊະກິດຂອງພຣະຄຣິດ ຖືກສະແດງເປັນການທົດສອບອົງຊົງລົບລ້າງບາບຂອງບັນດາຜູ້ສັດຊື່ອກຈາກປົມບາບ, ຫຼື ການລົບຊື່ຂອງບັນດາຄຣິສຕຽນຜູ້ປະກາດຕົນອອກຈາກປົມແຫ່ງຊີວິດ. ຊ່ວງເວລານັ້ນແມ່ນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການປະພຶມຂອງຝົນຊ້ຳຍາມຫຼັງ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງເທພຣະວິນຍານບໍລິສຸດອອກຢ່າງບໍ່ຈຳກັດກວ່າເມື່ອຄຣິດຈັກບໍລິສຸດເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດມາເຖິງ, ການເທອອກຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະເປັນໄປຢ່າງບໍ່ຈຳກັດ.

“ພວກເພື່ອນເອີຍ, ໃນພາລະກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການຕຽມພ້ອມນັ້ນ ທ່ານກຳລັງເຮັດຫຍັງ? ຜູ້ທີ່ກຳລັງຮ່ວມຕົວເຂົ້າກັບໂລກ ກຳລັງຮັບແບບພົມຂອງໂລກ ແລະກຳລັງຕຽມຕົນສຳລັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ. ສ່ວນຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຕົນເອງ, ຜູ້ທີ່ກຳລັງຖອມຕົນລົງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະຊຳລະຈິດວິນຍານຂອງຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍການເຊື່ອຝັງຄວາມຈິງ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ກຳລັງຮັບແບບພົມຈາກສະຫວັນ ແລະກຳລັງຕຽມຕົນສຳລັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າເທິງໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອຄຳປະກາດຖືກອອກໄປ ແລະຕາປະທັບນັ້ນຖືກປະທັບລົງ, ລັກສະນະອຸບນໄສຂອງພວກເຂົາຈະຄົງຢູ່ບໍລິສຸດ ແລະປາສະຈາກມົນທົນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.”
Testimonies, volume 5, 216.

“ໜ້າທີ່ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຄື ການເຮັດໃຫ້ໂລກສຳນຶກເຖິງບາບ, ເຖິງຄວາມຊອບທຳ ແລະ ເຖິງການພິພາກສາ. ໂລກຈະຮັບຄຳຕອບໄດ້ກໍແຕ່ໂດຍການເຫັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄວາມຈິງໄດ້ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍຄວາມຈິງ, ດຳເນີນຊີວິດຕາມຫຼັກການອັນສຽງສົງແລະບໍລິສຸດ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງສຽງສົງແລະຊັດເຈນເຖິງເສັ້ນແບ່ງອັນແນ່ນອນລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບ ຜູ້ທີ່ຢຽບຢຳພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ໃຕ້ຕົນ. ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍພຣະວິນຍານ ເປັນເຄື່ອງບັງບອກເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບ ຜູ້ທີ່ຖືວັນພັກອັນປອມ. ເມື່ອການທົດສອບມາເຖິງ, ຈະຖືກສະແດງຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າໝາຍສຳຄັນຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນແມ່ນຫຍັງ. ມັນຄືການຖືວັນອາທິດ. ຜູ້ໃດທີ່ພາຍຫຼັງຈາກໄດ້ຍິນຄວາມຈິງແລ້ວ ຍັງຄົງຖືວັນນີ້ວ່າເປັນວັນບໍລິສຸດ, ຜູ້ນັ້ນກໍຖືເອົາລາຍເຊັນຂອງມະນຸດແຫ່ງບາບ, ຜູ້ທີ່ຄິດຈະປ່ຽນແປງກາລະເວລາແລະພຣະບັນຍັດ.” Bible Training School, December 1, 1903.

ເອຊາຢາໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງ “ວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ,” ຊຶ່ງທ່ານຍັງໄດ້ລະບຸວ່າເປັນ “ລົມແຮງ,” ທີ່ຖືກຍັບຍັ້ງໄວ້ (stayeth), ວ່າເປັນຈຸດເວລາທີ່ “ການວັດແທກ” ເລີ່ມຕົ້ນ.

ເມື່ອພຣະອົງໃຫ້ມັນເຕີບອອກໄປຕາມຂະໜາດ, ພຣະອົງຈະຊົງໂຕ້ຖຽງກັບມັນ; ພຣະອົງຊົງຫ້າມລົມອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະອົງໃນວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ. ເພາະສະນັ້ນ ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຢາໂຄບຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະລ້າງ; ແລະນີ້ແມ່ນຜົນທັງສິ້ນແຫ່ງການເອົາບາບຂອງເຂົາອອກໄປ; ເມື່ອເຂົາເຮັດຫົນທັງຫມົດແຫ່ງແທ່ນບູຊາໃຫ້ເປັນດັ່ງຫົນບູນຂາວທີ່ຖືກທຸບໃຫ້ແຕກອອກ, ບັນດາເສົາສັກສິດ ແລະຮູບເຄົາລົບຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່ອີກ. ແຕ່ນະຄອນທີ່ມີກຳແພງແຂງແຮງຈະກາຍເປັນທີ່ຮ້າງເປົ່າ, ທີ່ຢູ່ອາໄສຈະຖືກປະຖົມ ແລະປ່ອຍໄວ້ເໝືອນຖົນກັນດານ; ທີ່ນັ້ນລູກງົວຈະກິນຫຍ້າ, ແລະທີ່ນັ້ນມັນຈະນອນລົງ ແລະກິນກົງງ່າຂອງມັນເສຍ. ເມື່ອກົງງ່າຂອງມັນແຫ້ງແລ້ວ, ມັນຈະຖືກຫັກອອກ; ພວກຜູ້ຍິງຈະມາເກັບມັນ

ແລະເອົາໄປເຜົາໄຟ: ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນຊົນຊາດທີ່ຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈ; ເພາະສະນັ້ນ
ພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງເຂົາຈະບໍ່ຊົງເມດຕາເຂົາ, ແລະພຣະອົງຜູ້ຊົງປັ້ນແຕ່ງເຂົາຈະບໍ່ຊົງສະແດງພຣະຄຸນແກ່ເຂົາ.
ແລະໃນວັນນັ້ນຈະບັງເກດເຫັນວ່າ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງນວດເກັບຕັ້ງແຕ່ຮ່ອງນ້ຳແຫ່ງແມ່ນ້ຳຈົນເຖິງລຳທານແຫ່ງອີຢິບ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະຖືກຮວບຮວມມາພື້ນຄົນ, ໂອ ບັນດາບຸດຫລານແຫ່ງອີຣາເອນ.
ແລະໃນວັນນັ້ນຈະບັງເກດເຫັນວ່າ ແກອັນຍິງໃຫຍ່ຈະຖືກເປົ່າຂີ້,
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ໃກ້ຈະພົນາດໃນແຜ່ນດິນອັດຊີເຣຍ, ແລະບັນດາຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຈະມາ
ແລະນະມັດສະການອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເທິງພູບໍລົສດທິເຢຣູຊາເລມ. ອີສະຍາ 27:6–13.

“ລົມຕາເວັນອອກ” ແມ່ນອຳນາດທີ່ເຮັດໃຫ້ “ເຮືອຂອງທາຊິດ” ຈົມລົງ
ແລະນຳການພິພາກສາມາດເຖິງຍິ່ງໃສ່ເພນີແຫ່ງເມືອງເທເຣ. “ລົມຕາເວັນອອກ”
ແມ່ນອຳນາດທີ່ເຮັດໃຫ້ບັນດາກະສັດເກດຄວາມຍຳນາກົວ. “ລົມຕາເວັນອອກ” ແມ່ນສິ່ງທີ່ນຳເອົາໄພພິບັດແຫ່ງ
“ການແຫ້ງຫຼ່ວງ” ມາສູ່ອີຢິບ, ອັນເປັນເຫດໃຫ້ເກດເຈັດບິດແຫ່ງການກັນດານອາຫານ, ເມື່ອໂຍເຊບ ແລະຟາໂຣ
ໄດ້ນຳທັງໂລກ (ອີຢິບ) ເຂົ້າສູ່ຄວາມເປັນທາດ, ແລະກໍແມ່ນ “ລົມຕາເວັນອອກ” ທີ່ນຳເອົາ “ຝູງຕັກແຕນ” ມາ
ຊົງກົນທຳລາຍທຸກສິ່ງໃນລະຫວ່າງການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຈາກອີຢິບ. ອີສະຍາ ແມ່ນ “ລົມຕາເວັນອອກ.”

ຂະບວນການປະຕິຮູບຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ
ແຕ່ລະຂະບວນການປະຕິຮູບລ້ວນມີຫົວຂໍ້ສະເພາະຂອງຕົນ.
ຫົວຂໍ້ຂອງຂະບວນການປະຕິຮູບຂອງຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສະໝັບສະໝັບຄົນນັ້ນ ແມ່ນອີສະຍາ. ໃນວັນທີ 11
ກັນຍາ 2001, ອີສະຍາແຫ່ງວິບັດຄົງທຶສາມໄດ້ໃຈມຕິສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ George W. Bush,
“ຜູ້ທຶສອງ”, ໄດ້ວາງການຍັບຍັ້ງໄວ້ເທິງ “ລົມຕາເວັນອອກ” ໃນທັນທີ. ໃນເຫດການນັ້ນ, ດັງທີ Sister White
ໄດ້ບັນທຶກໄວ້, ເມື່ອອາຄານໃຫຍ່ຂອງນະຄອນນິວຢອກຖືກເຮັດໃຫ້ພັງທະລາຍລົງ, ພຣະນິມິດ ບົດ 18 ຂໍ້ 1 ຫາ
3 ໄດ້ສຳເລັດຄວາມ. ທັງສາມຂໍ້ນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງສຽງທຳອິດໃນພຣະນິມິດ ບົດ 18. ສຽງທີສອງຢູ່ໃນຂໍ້ 4,
ແລະມັນລະບຸເຖິງການເອີ້ນໃຫ້ອອກຈາກບາບໂລນ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ.
ອີສະຍາແຫ່ງວິບັດຄົງທຶສາມ ຖືກຍັບຍັ້ງໄວ້ໂດຍທູດສະຫວັນທັງສີ່ໃນພຣະນິມິດ ບົດ 7
ໃນຂະນະທີ່ຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສະໝັບສະໝັບຄົນກຳລັງຖືກປະທັບຕາ.

“ພຣະອົງພຣະເຈົ້າແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຫວັງແຫນ້ນ,
ແຕ່ພຣະອົງຊົງອົດທົນຍາວນານຕໍ່ບາບແລະການລ່ວງລະເມີດຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນຊົວອາຍຸນີ້.
ຖ້າປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ດຳເນີນຢູ່ໃນຄຳປຶກສາຂອງພຣະອົງ,
ພະລະກິດຂອງພຣະເຈົ້າຄົງໄດ້ກ້າວໜ້າໄປ,
ຂ່າວສານແຫ່ງຄວາມຈິງຄົງໄດ້ຖືກນຳໄປປະກາດແກ່ມະນຸດທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນ.
ຖ້າປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະອົງ ແລະເປັນຜູ້ປະຕິບັດຕາມພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງ,
ຖ້າພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ,
ທູດສະຫວັນຄົງຈະບໍ່ໄດ້ມ້າບິນຜ່ານທ້ອງຟ້າພ້ອມດ້ວຍຂ່າວສານເຖິງທູດສະຫວັນທັງສອງ
ຜູ້ທີ່ຈະປ່ອຍລົມໃຫ້ພັດໄປເທິງໂລກ ໂດຍຮ້ອງວ່າ, ຈົ່ງຢຸດ, ຈົ່ງຢຸດ, ລົມທັງສອງນັ້ນໄວ້
ຢ່າໃຫ້ພວກມັນພັດເທິງໂລກ
ຈົນກວ່າຂ້ອຍໄດ້ປະທັບຕາບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງເຂົາທັງຫລາຍ.
ແຕ່ເນື່ອງຈາກປະຊາຊົນບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ບໍ່ຮູ້ຄຸນ, ບໍ່ບໍລິສຸດ, ເໝືອນດັ່ງອີສະຍາເອນໃນສະໄໝບູຮານ,
ເວລາຈົ່ງຖືກຍຶດອອກໄປ ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະໄດ້ຍິນຂ່າວສານແຫ່ງພຣະກະລຸນາຄົງສຸດທ້າຍ
ຊຶ່ງຖືກປະກາດດ້ວຍສຽງອັນດັ່ງ. ພະລະກິດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກຂັດຂວາງ,
ເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາໄດ້ຖືກເລືອນອອກໄປ. ຫລາຍຄົນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຍິນຄວາມຈິງ.
ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານໂອກາດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຍິນ ແລະໄດ້ກັບໃຈໃໝ່,
ແລະພະລະກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປ.” Manuscript Releases, volume 15, 292.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປະທັບຕາ ຍ່ອມໄດ້ຮັບການປະທັບຕາກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເພາະວ່າໂລກຈະຖືກຕື່ນໄດ້ໂດຍການເຫັນຊາຍແລະຍິງໃນວິກິດຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຜູ້ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ການປະທັບຕາຂອງຫນຶ່ງແສນສະໝຸນສີພັນ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ແຕ່ເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາໄດ້ຖືກຊັກຊ້າ.

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງຫມົດກຳລັງກ່າວເຖິງຊີວິດອາຍຸຮຸນສຸດທ້າຍ, ແລະຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ຖືກອ້າງອີງໂດຍກົງເຖິງຊີວິດອາຍຸຮຸນສຸດທ້າຍນັ້ນ. ໃນຊີວິດອາຍຸຮຸນສຸດທ້າຍນີ້ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ "ດຳເນີນຢູ່ໃນຄຳປຶກສາຂອງພຣະອົງ," ແລະດ້ວຍເຫດນັ້ນ ເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຈຶ່ງຖືກຂັດຂວາງແລະຖືກຊັກຊ້າ. ມັນຖືກຊັກຊ້າແລະຖືກຂັດຂວາງໂດຍສັດຮ້າຍຈາກຫຼຸມເລກິທບິມັກັນ ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສິບເອັດ, ຜູ້ໄດ້ຂ້າຜູ້ພະຍາກອນສອງຄົນ. ສັດຮ້າຍນັ້ນໃນເວລາຂອງການປະຕິວັດຝຣັ່ງ ແມ່ນຄວາມບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ, ແລະມັນເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງຂະບວນການບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກນຳເຂົ້າໂດຍຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເອົາ "woke-ism," ຊຶ່ງບັດນີ້ກຳລັງປະເຊີນຫນ້າກັບໂລກ, ເຂົ້າມາໃນຂະບວນການຂອງ Future for America, ແລະແລ້ວ Future for America ກໍ່ຢຸດເຊົາການດຳເນີນຢູ່ໃນຄຳປຶກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຍອມໃຫ້ອິດທິພົນຂອງຜູ້ທີ່ສົ່ງເສີມວາລະສະໄໝໃໝ່ຂອງການຮ່ວມເພດຂອງພວກເຂົາ, ຮ່ວມກັບຄືນອີກເທື່ອເສີມການກຳນົດເວລາ, ຂັດຂວາງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາ.

"ຫຼາຍສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ກຳລັງຖາໂຖມເຂົ້າມາໃນຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈົນແຕບບໍ່ຮູ້ຈະສຳແດງອອກຢ່າງໃດ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະນຶ່ງສຽງບໍ່ໄດ້. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພົບໂລດຕຳມະນຸດທີ່ຕັ້ງຕົນຂຶ້ນປົກຄອງເພື່ອນມະນຸດຂອງຕົນ ແລະດຳເນີນແຜນການຕ່າງໆທີ່ພຣະວິນຍານບໍ່ລົງໄດ້ຊົງປະນາມແລ້ວ. ຂ້າພະເຈົ້າປະຫລາດໃຈຫຼາຍເກີນກວ່າຈະພັນລະນາໄດ້ ຕໍ່ຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງພວກທ່ານໃນການສັງເກດໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງສະຖາປະນາຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄວ້. ລະບຽບແບບໃໝ່ຂອງສິ່ງຕ່າງໆນັ້ນ ຄວນຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານເກີດຄວາມຫວາດຫວັ່ນ ເພາະມັນບໍ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກສະຫວັນ."

"ຈົດໃຈຕາມທຳມະຊາດບໍ່ເພິ່ນຳເອົາຫຼັກການຂອງຕົນເອງອັນເປັນມົນທົນ ແລະກໍ່ໃຫ້ເສື່ອມຊາມ ເຂົ້າມາໃນພະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈະຕ້ອງບໍ່ມີການປົກປັດຫຼັກການແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ. ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມຈະຕ້ອງຖືກປະກາດໂດຍປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນຈະຕ້ອງຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນເປັນສຽງຮ້ອງອັນດັງກ້ອງ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ເມື່ອພຣະອົງຈະສິ້ນສຸດພະລາຊະກິດ; ແຕ່ເວລານັ້ນແມ່ນເມື່ອໃດ? ເມື່ອຄວາມຈິງທີ່ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດສຳລັບວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ອອກໄປເປັນພະຍານແກ່ທຸກປະຊາຊາດແລ້ວ ວ, ເມື່ອນັ້ນຈຸດຈົບຈະມາເຖິງ. ຖ້າອຳນາດຂອງຊາຕານສາມາດເຂົ້າມາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າເອງ ແລະຈັດການສິ່ງຕ່າງໆຕາມທີ່ມັນພິຈາລະນາ, ເວລາແຫ່ງການຕຽມພ້ອມຈະຖືກຍຶດອອກໄປ."

"ນີ້ແມ່ນຄວາມລັບຂອງການເຄື່ອນໄຫວທີ່ໄດ້ກະທຳຂຶ້ນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານບັນດາຊາຍຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສົ່ງມາພ້ອມ ຂ່າວສານແຫ່ງພອນສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ບັນດາຊາຍເຫຼົ່ານີ້ຖືກກຽດຊັງ. ທັງບັນດາຊາຍແລະຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າຖືກໝືນປະໝາດ ຢ່າງແທ້ຈິງດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດເອງໄດ້ຖືກກຽດຊັງ ແລະຖືກໝືນປະໝາດໃນການສະເດັດມາຄົງທຳອິດຂອງພຣະອົງ. ບັນດາມະນຸດຜູ້ດຳຮົງຕ່ຳແຫ່ງທີ່ມີຄວາມ ມຮັບຜິດຊອບໄດ້ສະແດງອອກຊຶ້ງຄຸນລັກສະນະຢ່າງດຽວກັນກັບທີ່ຊາຕານໄດ້ສະແດງ. ພວກເຂົາໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະຄອບງຳຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນ, ເພື່ອນຳເຫດຜົນແລະຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາໄປຢູ່ໃຕ້ອຳນາດການຄວບຄຸມຂອງມະນຸດ. ໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະນຳຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າໄປຢູ່ໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງມະນຸດຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ແລະສະຕິບັນຍາ ຈາກພຣະເຈົ້າ ຫຼືບໍ່ມີປະສົບການພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ລົງໄດ້. ຫຼັກການຕ່າງໆໄດ້ຖືກໃຫ້ກຳນົດຂຶ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ຄວນໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງວັນເລືອ້ຍ."

ລູກນອກກົດໝາຍນັ້ນຄວນຖືກບີບຮັດໃຫ້ດັບສິນຕັ້ງແຕ່ມັນຫາຍໃຈເທື່ອທຳອິດ. ບັນດາມະນຸດຜູ້ມີຂອບເຂດຈຳກັດໄດ້ຮັດສົງຄາມຕໍ່ກັນພຣະເຈົ້າແລະຄວາມຈິງ ແລະຕໍ່ກັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວທຶພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ ໂດຍຂັດຂວາງການງານຂອງພວກເຂົາດ້ວຍທຸກວິທີທາງທຶພຣະເຈົ້າກໍຈະໃຊ້. ຂໍໃຫ້ພິຈາລະນາວ່າ ມື້ຄຸນຄ່າອັນໃດເກີດຂຶ້ນຈາກບັນຍາແລະແຜນການຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ເບົາບາງຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຊັນດຽວກັບພວກທຳມາຈານແລະພວກຟາຣີສີ ໄດ້ໝືນປະໝາດບັນດາຊາຍຜູ້ນັ້ນທຶພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ເພື່ອນຳສະເໜີແສງສະຫວ່າງແລະຄວາມຈິງ ຊຶ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບ." The 1888 Materials, 1525.

ເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາທີ່ໄດ້ລົງຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ໄດ້ຖືກຂັດຂວາງ ເນື່ອງຈາກວ່າຕົວແທນຂອງລາຕານໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າມາໃນ "ພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນເອງ." ປະເດັນທີ່ຄວນເຫັນຢູ່ທຶພຣະເຈົ້າວ່າຕັ້ງແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງ 1844 ພຣະວິຫານມີເລີ່ມໃຊ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ແລະໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ. ພຣະວິຫານແລະກອງພົນໄດ້ຖືກຢຽບຍຳລົງໂດຍອຳນາດສັນຕະປາປາເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ, ແລະເມື່ອອຳນາດສັນຕະປາປາໄດ້ຮັບບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍນັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ລົງພຣະກົດໃນການສ້າງຕັ້ງພຣະວິຫານມີເລີ່ມໃຊ້, ແລະສັນຍາລັກຂອງພຣະວິຫານນັ້ນຄືໂລກສີ່ສິບຫົກ, ຕາມພະຍານຫຼາຍປະການ.

ໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840, ທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 10 ໄດ້ລົງມາ, ແລະການພິພາກສາໂປຣເຕສແຕນຕີຊິມໄດ້ລົງຕົ້ນ. ປະຫວັດການນັ້ນຖືກທຳຊ້ຳອີກຢ່າງຕັ້ງຕາມທຸກຕົວອັກສອນ.

ໃນພຣະຄຳພີ "ລົມຕາເວັນອອກ" ແມ່ນສົ່ງທຶພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຮືອຂອງທາຊິດຈົມລົງ, ແລະເຮັດໃຫ້ນະຄອນໃຫຍ່ເມືອງຕີໂຣນນັ້ນພັງທະລາຍລົງ, ແລະເຮັດໃຫ້ບັນດາກະສັດແລະພໍ່ຄ້າຮ້ອງຂຶ້ນສາມເທື່ອວ່າ "ວິບັດ, ວິບັດ" (ອະນິດາ, ອະນິດາ). ແຕ່ໃນຂໍ້ຄວາມຈາກເອຊາຢາທຶພຣະເຈົ້າກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນັ້ນ, ວັນແຫ່ງ "ລົມຕາເວັນອອກ" ແມ່ນວັນທຶພຣະເຈົ້າ "ຊົງຢືນຢັງລົມອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະອົງໄວ້." ໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ "ລົມຕາເວັນອອກ" ຖືກຢືນຢັງໄວ້, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂັດຂວາງພາລະກົດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ; ພາລະກົດທີ່ສຳເລັດໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງພົນປາຍລະດູ ໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ ຫົວຂໍ້ເລື່ອງ "ລົມຕາເວັນອອກ" ທຶຖືກຢືນຢັງໄວ້ນັ້ນ ກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງພົນປາຍລະດູ ພາລະກົດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ, ແລະການເອີ້ນອອກມາຂອງລູກທັງຫລາຍອັນຂອງພຣະເຈົ້າໃນບາບໂລນ. ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ, ທູດສະຫວັນທັງສີ່ກຳລັງຢືນຢັງລົມທັງສີ່ໄວ້, ໃນລະຫວ່າງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາໜຶ່ງແສນສີ່ຫມື່ນສີ່ພັນຄົນ.

ຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນທູດສະຫວັນສີ່ອົງຢືນຢັງທຶສີ່ມຸມຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ກຳລັງຊົງລົມທັງສີ່ຂອງໂລກ ເພື່ອວ່າລົມນັ້ນຈະບໍ່ພັດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼືເທິງທະເລ ຫຼືເທິງຕົ້ນໄມ້ໃດໆ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ ຖືຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່; ແລະທ່ານໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງໄປຫາທູດສະຫວັນສີ່ອົງນັ້ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ທຳອັນຕະລາຍແກ່ແຜ່ນດິນໂລກແລະທະເລ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ຢ່າເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼືແກ່ທະເລ ຫຼືແກ່ຕົ້ນໄມ້ທັງຫຼາຍ ຈົນກ່ວາພວກເຮົາຈະໄດ້ປະທັບຕາເທິງໜ້າຜາກຂອງບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ." ພຣະນິມົດ 7:1-3

ການຢຸດຍັງຂອງ "ລົມຕາເວັນອອກ," ການຫັກຫ້າມຂອງ "ບັນດາປະຊາຊາດທຶໂກດຮ້າຍ" ແລະການຫັກຫ້າມຂອງ "ສີ່ລົມ" ລ້ວນແຕ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງພົນປາຍລະດູ,

ເພາະວ່າໃນຊ່ວງເວລາຂອງຜົນປາຍລະດູນັ້ນເອງ
ຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກປະທັບລົງເທິງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.
ສົມທົບກັບລັງຖືກຫັກຫ້າມໂດຍທູດສະຫວັນສີອົງນັ້ນ ເປັນສັນຍະລັກຂອງອົດສະລາມ.

“ທູດສະຫວັນກໍລັງຍຶດຖືລົມທັງສີ່ໄວ້, ຊຶ່ງຖືກສະແດງເປັນມ້າທຶກດແຄ້ນ
ພະຍາຍາມຈະຫຼຸດພົ້ນແລະແລ່ນກວາດໄປເທິງພື້ນໂລກທັງໝົດ,
ນຳພາການທຳລາຍແລະຄວາມຕາຍໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງມັນ.”

“ພວກເຮົາຈະນອນຫລັບຢູ່ບ່ອນຊາຍແດນອັນໃກ້ຊິດຂອງໂລກນິລັນດອນນັ້ນຫລື? ພວກເຮົາຈະເສຍຊາ,
ເສຍຊາ, ແລະ ດູດດັງຕາຍແລ້ວຫລື? ໂອ, ຂ້າໃຫ້ໃນຄຣິດຕະຈັກຂອງພວກເຮົາມີພຣະວິນຍານ ແລະ
ລົມຫາຍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຖືກພັດເຂົ້າສູ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຍືນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນ ແລະ ມີຊີວິດ. ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຫັນວ່າ ທາງນັ້ນແຄບ
ແລະ ປະຕູນັ້ນຄັບແຄບ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຜ່ານປະຕູອັນຄັບແຄບນັ້ນໄປແລ້ວ,
ຄວາມກວ້າງຂອງມັນຫາຂອບເຂດບໍ່ໄດ້.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

ເຮົາຈະພິຈາລະນາຄວາມເປັນຈິງເຫຼົ່ານີ້ໄປໃນບົດຄວາມຖັດໄປ, ເພາະວ່າເປັນ “ໃນສະໄໝຂອງກະສັດເຫຼົ່ານີ້”,
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍອານາຈັກທີ່ແບດໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ, ອັນ “ເປັນຂອງເຈັດ” ອານາຈັກນັ້ນ,
ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖາປະນາອານາຈັກອັນຖາວອນນິລັນດອນ.

ແລະໃນສະໄໝຂອງບັນດາກະສັດເຫຼົ່ານີ້ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນຈະສະຖາປະນາອານາຈັກໜຶ່ງຂຶ້ນ
ຊຶ່ງຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍເລີຍ: ແລະອານາຈັກນັ້ນຈະບໍ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດອື່ນ,
ແຕ່ມັນຈະທຸບທຳລາຍແລະກຳຈັດບັນດາອານາຈັກເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ, ແລະມັນຈະຕັ້ງຢູ່ເປັນນິດ.
ເນື່ອງໂດຍວ່າພະອົງໄດ້ເຫັນວ່າ ຫົນກອນນັ້ນໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກພູໂດຍບໍ່ໄດ້ອ້າໄສມື້,
ແລະວ່າມັນໄດ້ທຸບເຫຼັກ, ທອງສຳລົດ, ດົນໜຽວ, ເງິນ, ແລະຄຳ ໃຫ້ແຕກເປັນຊຸ້ນໆ;
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍແກ່ກະສັດເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນພາຍຫລັງ:
ແລະຄວາມຝັນນັ້ນແນ່ນອນ, ແລະຄຳຕົວຄວາມຂອງມັນກໍແນ່ນອນດ້ວຍ. ດານຕີອນ 2:44, 45.